

Programa

-Benvinguda de la Sra. **Eugènia Serra**, directora de la Biblioteca de Catalunya.

-Presentació de l'acte a càrrec de **Mònica Pagès**.

-Actuació:

J. Offenbach - Duo III, op.49 en la menor - Adagio.

Bàrbara de Benito Cassadó i Eduard Raventós, violoncel.

-Intervenció:

Imma Cassadó – La família, els orígens.

-Actuació:

G. Cassadó - Sonata al stilo antico – Grave.

Josep Bassal, violoncel i Maria Figa, piano.

-Intervenció:

Carme Pérez i Sabrina Malavolti - Florència i Giulietta Gordigiani von Mendelssohn a la vida de Gaspar Cassadó.

-Actuació:

G. Cassadó: Nocturn (obra inèdita)

Sergi Boadella, violoncel, Albert Giménez, piano.

-Intervenció:

Gabrielle Kaufmann i Antoni Soler – L'arxiu documental de Gaspar Cassadó al Japó, un repàs discogràfic.

Homenatge a Gaspar Cassadó

(1897 - 1966)

En els 50 anys de la seva mort

Dijous, 3 de novembre de 2016, a las 20:30 h
Biblioteca de Catalunya
Sala de Llevant

GASPAR CASSADÓ I MOREU (1897-1966)

Va néixer a Barcelona, el 30 de setembre del 1897, fill del compositor Joaquim Cassadó, director de la capella de la Basílica de la Mercè de Barcelona. Juntament amb els seus germans Montserrat i Agustí, Gaspar va començar amb el seu pare els estudis musicals de ben petit i va estudiar el violoncel amb Dionís March. En aquells anys, Joaquim Cassadó i els seus fills, Agustí al violí i Gaspar al violoncel, van formar el Trio Cassadó, que va actuar a Londres i a altres llocs de l'estranger.

El 1908, Gaspar i Agustí van ser becats per a estudiar a París, on va ser deixeble de Pau Casals fins el 1914. A París, va entrar en contacte amb Maurice Ravel, Claude Debussy, Manuel de Falla, Ricard Viñes i Alfredo Casella. A partir d'aquell any, es va donar a conèixer per diverses ciutats espanyoles tocant amb el seu pare i compartint programa amb Arthur Rubinstein. Va debutar al Palau de la Música Catalana el 30 de setembre del 1914. El 1918 es considera l'any de l'inici de la seva carrera internacional, fent gires amb Casella i compartint concerts amb Blai Net i Frederic Longàs. El 1920 va fer una gira per Argentina i el 1921 va ser el primer violoncel de la primera audició integral de la *Passió segons Sant Mateu* de J.S. Bach que va tenir lloc a Barcelona amb Lluís Millet, l'Orfeó Català i Albert Schweitzer. A finals dels anys vint, es va establir a Florència sota els auspicis de la pianista Giulietta Gordigiani von Mendelssohn, amb qui va tocar per Europa, introduint-lo al seu cercle cultural a Itàlia i a la vida musical de Berlín.

La composició va formar sempre part de la seva gran personalitat musical, sent autor d'un catàleg extens d'obres en les que hi trobem moltes que ja formen part del repertori internacional del violoncel, com la peça per a violoncel i piano *Requiebros*, o la *Suite per a violoncel sol*. També va compondre tres quartets de corda i diverses obres simfòniques, entre les quals hi ha un *Concert per a violoncel i orquestra* que va dedicar a Casals i que va estrenar el mateix Cassadó a Barcelona sota la direcció del seu mestre.

Va ser el primer intèrpret de la Sonata "*Arpeggione*" de Franz Schubert a Viena i també va fer transcripcions que són actualment cèlebres, com l'"Intermezzo" de *Goyescas* d'Enric Granados.

Gaspar Cassadó també va ser un gran pedagog com a professor de l'Accademia Chigiana de Siena i de la Staatsliche Hochschule für Musik de Colònia, on va ser professor de Ricard Boadella, Elias Arizcuren i Marçal Cervera, entre d'altres. També va ser fundador el 1958 del "Curso de música española Música en Compostela", que va compartir amb la pianista Alicia de Larrocha, amb qui va tocar molt sovint entre el 1956 i el 1958. Va tenir una estreta relació amb compositors com Montsalvatge, Mompou o Dallapiccola, que li va dedicar una obra.

La carrera concertística de Cassadó va tenir un gran abast internacional, des dels Estats Units fins a Sudàfrica, Europa i Oceania, sent un dels músics de més projecció del segle XX. Va formar trio i va fer enregistraments amb Yehudi Menuhin i Louis Kentner. El 1959 es va casar amb la pianista japonesa Chieko Hara, amb qui va seguir fent gires per tot el món i residint a Florència. El 1962, Cassadó va formar part del jurat del Concurs Internacional Txaiovski. Les gravacions que va realitzar, en les que podem seguir sentint la seva tècnica virtuosística i la seva sensible expressivitat musical, són una referència per a tots els violoncel·listes.

Va morir d'un atac de cor la nit del 24 de desembre del 1966, quan dormia a l'Hotel Liberty de Madrid, on es va hostatjar de tornada de Lisboa per anar a Barcelona.